

komme til at skyde en Menigmand direkte op til Officer, som efter Hærens Bestemmelser skal arbejde sig op gjennem de forskjellige Grader for at naae Officersstillingen. Det er muligt, at vi komme til at gjøre dette; det har ogsaa været foreslaaet i selve vore Indstillinger i Forbindelse med andre Forslag, men jeg har altid staaet noget betænkelig overfor dette Punkt og har tænkt, om det ikke var muligt at gaa en anden Vej. Men der er en anden Ting, som jeg vil gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, og som maasse ogsaa kunde bruges for at hjælpe paa enkelte Personer indenfor en vis kortere Tidsfrist; men at tage det som en endelig Lovbestemmelse, hvorved vi tage bort den hidtil gjældende Bestemmelse fra Hæren, tror jeg ikke, vilde være rigtigt, og det er Høvelsbestemmelserne for Forstærkingsbataillonernes Besatningsmænd. Det er som endelig Lovbestemmelse en knyttet Næve — om Forladelse jeg bruger det Udtryk — mod vore Landeværnsforslag. Dette, at de ikke engang maa have en Oberst og Kapitain boende ude omkring i Kredse, hvor Forstærkingsbataillonerne ligge, men at disse skulle have Lov til at bo udenfor Kredsen, er jo som endelig Lovbestemmelse aldeles stridende mod vor Ansættelse om, at vi netop skulle have Officererne ved Landeværnet ude i de forskjellige Kredse, og at de ikke skulle være for fine til at bo der, selv om det er ude paa Landet, for at Hæserne for de unge Mennesker, der ville forberede sig til at gaa i Krig, kunne blive fyldigere ved Samarbejde med de ældre, der allerede have staaet i Linien. (Udflydelse af Kosod). Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds knurrer, men jeg kan ikke høre, hvad han siger. Vi kunne dog ikke saadan gaa ind paa et privat Forslag, der i to Hovedpunkter staaer mod vor egen Betragtning 8 Dage, før vi skulle slutte. Nei, de ærede Medlemmer skalde, istedetfor at tage deres Forslag ud af Hæruvalget og sende dem ind her i Thinget, være blevne ved at gaa den Vej, jeg loyalt foreslog, nemlig at give en alsidig Belysning af disse Forhold i en Betænkning, saa havde hele Materialet ligget oplyst, begrundet og overveiet her for Thinget. Vilde de Herrer der- efter have taget deres Forslag ud af Betænkningen og kommet frem med dem selvstændige Forslag, havde der foreligget Materialet og deriblandt skriftlig Fremstilling af vore Betænkeligheder ved at gaa ind paa dette Forslag. Med Hensyn til det Angreb, som ærede Medlemmer have rettet paa mig angaaende de Ord, jeg yttede om Hæserne, skal jeg for det Første udtale min Forundring ligeoverfor det ærede Medlem fra Stege (Wojfen), hvis han udtalte sin Følelse korrekt, over, at han ikke havde et finere Ord for Opfattelsen af Forskjellen mellem mine Uttringer og dem, der kom fra det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen).

Han kunde nemlig ikke forstaa, at der var den Forskel mellem disse, at jeg talte i en, man kunde kalde det, rovsende Tone om den, jeg elsker. Men jeg vil forresten Intet tage tilbage af mine Udtalelser om min Forventning til Hæserne. Jeg vil endog gaa videre i mine Udtalelser end til at sige, at jeg tager Intet tilbage deraf med Hensyn til vore Hæskoleelevers Stilling til Værnepligten. Jeg siger endvidere, at jeg føler ogsaa det Samme overfor mine Forventninger om deres Stilling til Politiken — naturligvis gives der hæderlige Undtagelser i begge Retninger — at jeg endnu maa vente. Mine Forudsætninger ere ikke briste, men de ere endnu ikke opfyldte. Jeg haaber paa Hæskolernes Gjerning i vort Folk, men jeg ventet en større Karakterudvikling ligeoverfor de unge Mennesker, de have med at gjøre, end de hidtil have vist.

Formanden (Krabbe): Jeg kan ikke unblade at bemærke, at Hæskoleelevernes Stilling til Værnepligten allerede staaer i fjernere Forhold til den foreliggende Sag, men at deres Forhold til Politiken slet ikke staaer i Forbindelse dermed.

M. Nielsen: Efter denne Bemærkning af den ærede Formand er det jo lidt uheldigt at tage Ordet, navnlig da jeg ønskede at sige et Par Ord i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) talte om, at der ikke var Alvor nok hos Hæskoleeleverne. Jeg tror, han har Ret, og at den politiske Situation viser, at man nok kunde ønske mere Alvor; men naar dette siges i Forbindelse med det foreliggende Forslag, skal jeg dog gjøre nogle Bemærkninger i en Retning, som det ærede Medlem allerede slog paa. Det ærede Medlem har sagt, at der kunde være visse Hensyn, som havde stillet sig veien for, at Hæskoleelever blevne Officerer, og jeg tror da, at det bør siges stærkt her i Salen, for at de ærede militære Medlemmer ikke skulle være uvidende derom, at der fra Hæskolene er udgaaet ikke saa faa Karle med Lyft til at blive ved Militæret; men hvorfor ere de ikke blevne derved? Fordi de have mødt en saadan Mand, en saadan Behandling og en saadan Tone, at det vilde være usømmeligt her at bruge de Udtryk, der bruges til Karlene, naar de uddannes. Det er derfor, de have trukket sig tilbage. Jeg skal indrømme, at der er Anser ogsaa mellem Hæskoleeleverne, Karlene have ogsaa deres Feil, men det skal huskes, at det Samme gjælder de Andre, at ogsaa de have Feil. Det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) mente, at man kunde stille Vædringsforslag, hvis det var Betingelsen for at faae Lovforslaget vedtaget, og jeg kunde da ønske at stille et Forslag, der gik ud paa, at de ærede militære